

Bare en bønn unna

Prodi var redd for å sovne igjen. Hva om han fikk et nytt mareritt?

Av Lucy Stevenson

Kirkens tidsskrifter

“Et barns bønn” (Barnas sangbok, 6).

Prodi satte seg brått opp i sengen. Hjertet hans banket fort.

Regnet falt mykt på taket mens han satt der i mørket. Han kunne høre vannet dryppe fra det afrikanske fikentreet utenfor vinduet, og luften var fuktig og varm. Prodi trakk pusten dypt og prøvde å slappe av. Det var bare en drøm.

Han krøp ut av sengen og kikket inn i foreldrenes rom. Mamma og pappa sov fredfullt. Lillesøsteren hans, Célia, sov i sengen sin også. Alt var OK. Familien hans var trygg.

Prodi la seg i sengen sin igjen og prøvde å sovne. Han snudde og vendte seg, så snudde og vendte han seg enda litt til. Han visste at drømmen hans ikke var virkelig, men den hadde vært så skremmende! Selv om han var trett, var han redd for å sovne igjen. Hva om han fikk et nytt mareritt?

Prodi lå på ryggen og så opp i taket. Han prøvde å tenke glade tanker. “Himmelske Fader, si meg er du der? Hører du bønner, kan du svare barn som ber?” En bølge av varme slo over Prodi da han tenkte på ordene i favorittsangen hans i Primær. Søster Kioska hadde lært dem at vår himmelske Fader alltid passet på dem. De kunne alltid be til ham, hvor som helst.

Prodi visste hva han skulle gjøre. Han sto opp av sengen og knelte ned for å be.

“Kjære himmelske Fader,” ba han. “Jeg er veldig redd. Vær så snill og pass på familien min. Og vær så snill og hjelp meg slik at jeg får sove igjen uten noen flere vonde drømmer.”

Prodi avsluttet bønningen og la seg i sengen igjen. Han slappet av og han følte seg fredfylt. Snart sov han.

Neste morgen våknet Prodi til en varm sol som skinte gjennom vinduet. Han kunne høre bråk fra gryter på kjøkkenet og sto opp for å finne mamma. Célia satt ved bordet og spiste rester av cassava. Mamma varmet opp noe som han kunne spise også.

“God morgen,” sa mamma. “Har du sovet godt?”

“Jeg hadde et veldig skremmende mareritt,” sa Prodi. “Men så holdt jeg en bønn. Vår himmelske Fader hjalp meg slik at jeg følte meg trygg.”

“Det var leit at du hadde en vond drøm,” sa mamma. Hun klemte Prodi tett inntil seg en lang stund. “Men jeg er så glad for at du holdt en bønn. Det høres ut som vår himmelske Fader virkelig hjalp deg.”

“Det gjorde han,” sa Prodi. “Jeg fikk sove igjen, og jeg hadde ingen flere vonde drømmer.” Prodi klemte mamma tett. Han var glad for å vite at uansett hvor redd han måtte være, var vår himmelske Fader bare en bønn unna. ●

Bla om for å møte gutten i denne historien!